

*Карманний Є. В., доц. каф. трудового права
(циклова комісія з цивільної безпеки), к. т. н, доц.*

*Ковжого С. О., доц. каф. трудового права
(циклова комісія з цивільної безпеки), к. х. н., доц.*

*Вишневська І. А., студ. Інституту прокуратури та
кримінальної юстиції, 5 курс, група 01-18м-11*

Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого, м. Харків

АНАЛІЗ НОРМАТИВНИХ АКТІВ, ЩО РЕГУЛЮЮТЬ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОСОБИ ЗА НЕДОТРИМАННЯ ВИМОГ ЩОДО НОРМУВАННЯ ЕЛЕКТРОМАГНІТНОГО ВИПРОМІНЮВАННЯ

ГОСТ 12.1.006-84 встановлює допустимі рівні електромагнітного впливу на людину на робочому місці та граничні значення в діапазонах частот.

Згідно ст. 13 Закону України «Про охорону праці» [1], роботодавець повинен контролювати та вживати заходів щодо стабілізації рівня електромагнітного випромінювання на робочому місці працівника.

За порушення вимог щодо охорони праці, відповідно до ст. 44 зазначеного Закону України, винні особи можуть притягатись до наступних видів відповідальності: дисциплінарної, адміністративної, матеріальної, кримінальної.

Дисциплінарна відповідальність застосовується відповідно до ст. 147 КЗпП України: «За порушення трудової дисципліни до працівника може бути застосовано тільки один з таких заходів стягнення: 1) догана; 2) звільнення» [2].

Адміністративна відповідальність за порушення вимог охорони праці передбачена ч. 6 ст. 41 КУпАП України: «Порушення вимог законодавчих та інших нормативних актів про охорону праці, крім порушення, передбаченого

частиною шостою цієї статті» [3].

Санкцією зазначеної статті передбачається застосування до працівника штрафу у розмірі від чотирьох до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності та громадян - суб'єктів підприємницької діяльності - від двадцяти до сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Матеріальна відповідальність покладається на винну особу у тому випадку, якщо недотриманням вимог щодо охорони праці призвело до тяжких наслідків. До таких наслідків можна віднести професійне захворювання або загибель особи. Прикладом професійного захворювання внаслідок електромагнітного випромінювання є захворювання щитоподібної залози у оператора радіорелейного зв'язку.

Розділом X Особливої частини Кримінального кодексу України передбачена кримінальна відповідальність за злочини проти безпеки виробництва. Родовим об'єктом зазначеного розділу виступають суспільні відносини, які пов'язані з безпекою виробництва.

Проте, в контексті досліджуваної теми, необхідно більш детально розглянути ст. 271 КК України «Порушення вимог законодавства про охорону праці».

Об'єктивна сторона злочину за ч. 1 полягає у порушенні вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів про охорону праці, яке заподіяло шкоду потерпілому. Частина 2 ст. 271 КК України містить кваліфікуючі ознаки, а саме – якщо діяння спричинило загибель людей або інші тяжкі наслідки [4].

Особливу увагу потребує суб'єкт злочину. Відповідно до диспозиції статті, він є спеціальним та наділений рядом ознак: 1) є службовою особою підприємства, установи або організації; 2) на особу покладено відповідні обов'язки щодо охорони праці.

Якщо таке діяння вчинив працівник, на якого не було покладено зазначені функції, то дії або бездіяльність особи слід кваліфікувати за відповідною статтею Особливої частини Кримінального кодексу України.

Отже, за недотримання вимог щодо захисту людини від негативного електромагнітного випромінювання на виробництві особа повинна притягатись до дисциплінарної, адміністративної, матеріальної або кримінальної відповідальності.

Література:

1. Про охорону праці : Закон України станом на 20.01.2018 р. № 2694-ХІІ // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2694-12>

2. Кодекс України про адміністративні правопорушення: станом на 28.08.2018 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>

3. Кодекс законів про працю : станом на 25.07.2018 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08>

4. Кримінальний кодекс України: станом на 10.09.2018 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>

Лежнева Е. И., доцент, к.т.н.

Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет

МЕТОДОЛОГИЯ СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ОЦЕНКИ ПРИНИМАЕМЫХ РЕШЕНИЙ

В условиях возрастающей роли охраны окружающей среды в системе народного хозяйства задача социально-экономической оценки принимаемых решений приобретает особую актуальность.